

Palestinec, ki ima status begunca pri UNRWA, ne more pridobiti statusa begunca v Uniji, dokler uživa učinkovito varstvo ali pomoč tega organa Združenih narodov

V zvezi s prosilcem za azil, ki je pobegnil iz Gaze, Sodišče pojasnjuje tudi posebna merila za obravnavanje prošenj za azil, ki jih vložijo Palestinci

Serin Alheto, Palestinka z običajnim prebivališčem v Gazi, je s tega območja odšla v Jordanijo, od koder je po kratkem prebivanju odpotovala v Bolgarijo, kjer je vložila prošnjo za azil in prošnjo za subsidiarno zaščito. Ker so bolgarski upravni organi to prošnjo zavrnili, je Serin Alheto pri upravnem sodišču v Sofiji (Bolgarija) sprožila upravni spor. Zadnjenavedeno sodišče prosi Sodišče za pojasnilo, ali in na podlagi katerih meril lahko Serin Alheto pridobi status begunca v skladu s pravom Unije.

Obravnavanje prošenj za mednarodno zaščito (azil in subsidiarno zaščito), ki se vložijo v državah članicah Unije, namreč urejajo skupna pravila, ki jih vsebuje direktiva Unije.¹ Ta direktiva med drugim določa, da vse prošnje za mednarodno zaščito, vložene v kateri od držav članic, obravnava upravni ali parasodni organ, ki ga za to določi ta država članica, in da se zoper odločbo tega organa lahko vloži pravno sredstvo pri sodišču.

Sodišče je v današnji sodbi pojasnilo, da mora sodišče, pri katerem je vloženo pravno sredstvo zoper odločbo upravnega ali parasodnega organa o prošnji za azil ali subsidiarno zaščito, opraviti povsem posodobljeno presojo spisa, pri čemer mora upoštevati vse dejanske in pravne elemente, ki se zdijo upoštevni, vključno z elementi, ki v času, ko je zadevni organ sprejel svojo odločbo, še niso obstajali.

Sodišče je to razlago na eni strani utemeljilo s pravilom iz Direktive, da mora sodišče, pri katerem je vloženo pravno sredstvo na prvi stopnji zoper odločbo zadevnega organa, opraviti „podrobno in ex nunc presojo“ spisa,² na drugi strani pa z namenom Direktive, da se o prošnjah za azil in subsidiarno zaščito odloči, kakor hitro je to mogoče. Ob upoštevanju tega namena mora sodišče prošnjo preučiti celovito in posodobljeno, ne da bi moralo spis pred odločitvijo vrniti upravnemu ali parasodnemu organu.

Sodišče je dodalo, da mora vsaka država članica, ki jo Direktiva zavezuje, svoje nacionalno pravo prilagoditi tako, da bo, če sodišče odločbo upravnega ali parasodnega organa razveljavi in mora ta organ sprejeti novo odločbo, ta nova odločba o prošnji za azil ali subsidiarno zaščito sprejeta v kratkem času in bo v skladu s presojo iz sodbe, s katero je bila razglašena razveljavitev.

V zvezi s prošnjo za azil in subsidiarno zaščito, ki jo je vložila Palestinka, je Sodišče v današnji sodbi pojasnilo tudi posebna merila, ki izhajajo iz prava Unije glede prošenj za mednarodno zaščito, ki jih vložijo Palestinci.³

¹ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL 2013, L 180, str. 60).

² Člen 46(3) Direktive 2013/32.

³ Zlasti člen Direktive 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne

Sodišče v zvezi s tem opozarja, da če je Palestinec, kot prosilka v obravnavani zadevi, registriran pri Agenciji Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA) (organ Združenih narodov, ki je bil ustanovljen za zaščito in pomoč Palestincev v Gazi, na Zahodnem bregu, v Jordaniji, Libanonu in Siriji kot „palestinskih beguncev“), ta Palestinec statusa begunca v Uniji ne more pridobiti, dokler uživa učinkovito varstvo ali pomoč tega organa Združenih narodov. Azil v Uniji lahko pridobi le, če je njegova osebna varnost zelo ogrožena, je zamen prosil za pomoč UNRWA in je bil zaradi okoliščin, na katere ni mogel vplivati, prisiljen zapustiti območje delovanja UNRWA.

Če, kot v obravnavanem primeru, oseba palestinskega izvora, ki je registrirana pri UNRWA, iz prebivališča v Gazi odide v Jordanijo in nato od tam po kratkem prebivanju odpotuje v državo članico Unije, kjer vloži prošnjo za mednarodno zaščito, morajo tako upravni ali parasodni organ, ki ga ta država članica določi za preizkus te prošnje, kot sodišče, pri katerem je vloženo pravno sredstvo zoper odločbo tega organa, zlasti preučiti, ali je ta oseba v Jordaniji uživala učinkovito varstvo ali pomoč UNRWA. Če je tako, ta oseba ne more pridobiti azila v Uniji. Če ni dokazano, da je na ozemlju svojega prebivališča (v obravnavani zadevi v Gazi) njena osebna varnost zelo ogrožena, ali če jo je v nasprotnem primeru Jordanija pripravljena ponovno sprejeti na svoje ozemlje in ji priznati pravico, da tam prebiva, vse dokler bo to zaradi tveganja, ki mu je izpostavljena v Gazi, potrebno, v Uniji ne more pridobiti niti subsidiarne zaščite.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106